

János evangéliumában Jézus arról beszél, hogy távozása után kérni fogja az Atyát, küldjön más vigasztalót tanítványainak: az igazság Lelkét. A Lélek áradásának feltételeként az Atya parancsainak megtartását kéri. A Lélek kiáradásának három módját találtam az újszövetségi Szentírásban.

1) Lélekáradás jeruzsálemi módra

Az Apostolok cselekedetei szerint az apostolok prófétái *részegséggel* telnek el az első Pünkösdőn. Előképek a Sínai-hegy istenjelenése (vihár, mennydörgés, lángnyelvek). Vége a bábeli nyelvzavarnak is, mert a különféle nemzetbeliek saját nyelvükön hallják az apostolokat. Döntőbb a tartalmi rész: *Péter beszéde*. Péter Jóel prófétából magyarázza a részegséget mint a messiási idő elérése jelét. Dávid jövendöléséből a Messiás feltámadását, az Isten jobbára kerülést és ellenségeinek leveretését idézi. Hallgatóinak bűnbánatot kell tartaniuk, és meg kell keresztelkedniük.

2) Lélekáradás korinthusi módra

Pál apostol az első korinthusi levelében beszél a korinthusiak gyakorlatáról, akik a pogány pneumatikusok *extatikus* részegségével ünnepelnek. A lelki adományokról kifejti, hogy ő „az egyházban inkább öt érthető szót akar kimondani, hogy másokat oktathasson, mintsem tizezer szót nyelveken” (1Kor 14,19). A lelki adományok közül a *prófétálást-tanítást* emeli ki, de tud értékeesebb adományról is, amiről himnuszt ír: a *szereetet* himnuszt. Ez egy páli értelmezésű szeretet, amely a vagyon kiosztását a szegényeknek és az élet odaadását semminek tartja az általa elgondolt szeretethez képest.

3) Lélekáradás Jézus módjára

Az evangéliumokban nem esik szó sem a jeruzsálemi, sem a korinthusi „részegségről”. Csak Erzsébet méhében ujjong fel a magzat (Lk 1,41). Jézust a pusztába viszi a Lélek, hogy a hármaskörnek (gazdagság, hatalom, kábítás) ellene mondva (Mt 4,1-11) az *Utat* válassza. Názáretben Jézus Izajást idézi: a Lélek azért kente fel őt, hogy „örömhírt vigyen a szegényeknek... szabadulást a raboknak és elnyomottaknak” (Lk 4,18-19). Amikor hangosan hálát ad, az Atyát áldja, aki „csak a kicsiknek jelenti ki magát... akiket felüdíteni akar... a szelídség és kicsiség igáját rakva a nyakukba” (Mt 11,25-30). Nikodémusnak a lelki újjászületést ajánlja (Jn 3,5), a samariai asszonynak az Isten „lélekben való imádását” (Jn 4,24). Búcsúzásakor arról a Lélekről beszél, aki emlékezteti és tanítja, és a nálánál is nagyobb tettekre segíti őket (Jn 14,12-17). A halála utáni jelenésben a tanítványokra lehelt, és a bűnbocsátásra (Jn 20,22), a tanítványgyűjtésre és a szeretet új parancsának megtartására küldi a tanítványokat. (Mt 28,18-20).

Kérdés: Mi melyik módját választjuk a Lélek áradásának?

Kovács László, Budapest